

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 0 P 079377 15 Gž
Brčko, 04.08.2015. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija Gligorević Ruže kao predsjednika vijeća, Kovačević Maide i Nedić Srđana kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja J. Z., zastupanog po punomoćniku V. J. advokatu iz B., protiv tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupan po Pravoboraništvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, radi naknade štete v.sp. 4.800,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog izjavljenoj protiv presude Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 0 P 079377 14 P od 02.02.2015. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 04.08.2015. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Žalba tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se odbija, presuda Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 079377 14 P od 02.02.2015. godine **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 0 P 079377 14 P od 02.02.2015. godine obavezan je tuženi da tužiocu na ime naknade nematerijalne štete za pretrpljene fizičke bolove isplati iznos od 2.500,00 KM i za pretrpljeni strah iznos od 1.500,00 KM, odnosno po oba vida štete ukupan iznos od 4.000,00 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 02.02.2015. godine pa do konačne isplate, kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 708,30 KM, sve u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude; dok je sa preostalim dijelom tužbenog zahtjeva, za pretrpljeni strah preko dosuđenog iznosa, tužilac odbijen.

Protiv navedene presude tuženi je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine žalbu usvoji, prvostepenu presudu preinači i odbije tužbeni zahtjev kao neosnovan, a tužitelja obaveže da tuženom nadoknadi troškove parničnog postupka, ili da ukine prvostepenu presudu i uputi predmet prvostepenom sudu na ponovno suđenje.

Tužitelj u odgovoru na žalbu predlaže da se žalba odbije i u cijelosti potvrdi prvostepena presuda.

Žalba nije osnovana.

Nakon što je pobijana odluka ispitana u granicama razloga navedenih u žalbi i po službenoj dužnosti u skladu sa ovlaštenjima iz odredbe člana 330. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09, 52/10 i 27/14 – u daljem tekstu Zakona o parničnom postupku), ovaj sud je našao da pobijana odluka nije zahvaćena povredom odredaba parničnog postupka, a da je na utvrđeno činjenično stanje materijalno pravo valjano primijenjeno, iz razloga koji slijede.

Nisu osnovani navodi žalbe tuženog usmjereni na ocjenu dokaza (član 8. Zakona o parničnom postupku), u vezi sa istaknutim prigovorom pasivne legitimacije. Usvajajući tužbeni zahtjev prvostepeni sud je dao dovoljno razloga o odgovornosti tužene za štetu prčinjenu od psa lutalice.

Iz činjeničnog utvrđenja u prvostepenom postupku slijedi: da je dana 30.05.2014. godine tužitelja, dok se vraćao kući iz prodavnice ugrizao pas lutalica koji je iznenada iskočio iz kanala koji se proteže pored puta; da je u pokušaju da se odbrani podigao ruku za koju ga je pas ugrizao; da su na tom području primijećeni psi lutalice o čemu je tužitelj obavještavao i nadležne u JP“Komunalno“ Brčko, od strane kojeg, nakon tog događaja nisu preduzimate nikakve radnje, pa se na tom području psi lutalice i dalje kreću.

Putem vještaka medicinske struke utvrđeno je da je tužitelj, usljed napada i ugriza psa lutalice, zadobio ugriznu ranu za desnu šaku, što se kvalifikuje kao laka tjelesna povreda; bolove jakog intenziteta trpio je u trajanju oko jedan do dva sata; bolove srednjeg intenziteta od 3 do 4 dana, a fizičke bolove slabog intenziteta trpi tri sedmice, nakon toga. Utvrđeno je, da je tužitelj na datu situaciju reagovao akutnom reakcijom na stres; da je u toku predmetnog događaja i redovnih kontrola strah jakog intenziteta trpio u trajanju od deset dana, strah srednjeg intenziteta u trajanju od deset dana i strah slabog intenziteta u trajanju od deset dana, a da je u periodu trajanja straha jakog intenziteta i straha srednjeg intenziteta tužitelj imao narušenu psihičku ravnotežu, bez trajnih posljedica na psihičkom planu kod tužitelja.

Prvostepeni sud na osnovu ovako utvrđenog činjeničnog stanja cijeni da je tuženi odgovoran po principu objektivne odgovornosti (član 172. Zakona o obligacionim odnosima), kao i da (primjenom odredbe člana 200. Zakona o obligacionim odnosima) dosuđeni iznosi predstavljaju pravičnu naknadnu ove štete.

Ne mogu se prihvatiti navodi žalbe da su dužina i intenzitet straha pogrešno utvrđeni, iz razloga što su činjenice pretrpljenog straha utvrđene putem vještaka medicinske struke i kada u prvostepenom postupku tuženi nije imao primjedbi na nalaz vještaka dr. Čandić Sabrije, niti je imao pitanja u postupku usmenog izlaganja vještaka (tonski zapisnik sa rasprave održane 02.12.2015. godine). Zbog toga, osporavanje pobijane presude na taj način predstavlja zapravo iznošenje novih činjenica u žalbi (ukazivanjem na nalaze vještaka u drugim predmetima), što je protivno odredbi člana 316. Zakona o parničnom postupku.

Materijalno pravo valjano je primjenjeno kod utvrđivanja odgovornosti tuženog, kao i određivanje visine dosuđene naknade .

Naime, iako je Odlukom o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa eksplicitno određeno da se djelatnost na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica povjerava Javnom preduzeću „Komunalno Brčko“ d.o.o. i da se Ugovorom o pružanju usluga zaključenim između tuženog i javnog preduzeće, Javno „Komunalno Brčko“ d.o.o. obavezalo da će obavljati poslove sakupljanja pasa lotalica sa javnih površina na području Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, to ne oslobađa tuženog od odgovornosti za naknadu štete nastale trećim licima od ujeda psa lotalice, jer je tuženi kao osnivač Javnog preduzeća „Komunalno Brčko“ d.o.o. dužan da preko svojih nadležnih službi vrši nadzor nad radom Javnog preduzeće „Komunalno Brčko“ d.o.o. koji se tiče obavljanja povjerene djelatnosti na prikupljanju i zbrinjavanju pasa lotalica.

To znači da se tuženi, kao izvorni nosilac predmetne upravne djelatnosti uvijek ima smatrati odgovornim za štetu, koja nastane trećem licu uslijed propusta u njenom vršenju, čak i u slučaju kada je vršenje te djelatnosti Odlukom o obavljanju djelatnosti od opšteg interesa (kao javno ovlašćenje) povjerio drugom subjektu, što znači da nakon donesene Odluke i nakon zaključenog ugovora postoji solidarna odgovornost Brčko distrikta Bosne i Hercegovine i JP „Komunalno Brčko“ d.o.o. Brčko. Solidarna odgovornost je takva vrsta odgovornosti kod koje svaki od više štetnika odgovara za cjelokupnu štetu bez obzira na svoj udio u njenom uzrokovanju, a kako je u dispoziciji tužitelja (oštećenog) da tužbom označi jednog ili više tuženih i kako je u ovoj pravnoj stvari kao tuženi označen samo Brčko distrikt Bosne i Hercegovine, prigovor pasivne legitimacije nije osnovan.

Takođe, neosnovano se žalbom ukazuje da je prvostepeni sud pogrešno primijenio materijalno pravo prilikom primjene odredbe člana 174. u vezi sa članom 173. Zakona o obligacionim odnosima koja propisuje da za štetu od opasne stvari odgovara njen imalac. Premda tuženi nije u doslovnom smislu te riječi imalac pasa lotalica (kao opasnih stvari), termin imalac se iz navedene odredbe prema opšteusvojenoj praksi sudova ne izjednačava sa terminom vlasnik, već se shvaća u širem smislu, koji podrazumijeva postojanje određene obaveze „imaoca“ prema opasnoj stvari, pa kako tuženi nesporno jeste odgovoran (i to kao izvorni nosilac) za obavezu prikupljanja i zbrinjavanja pasa lotalica, on je odgovoran trećem licu i za štetu koju psi lotalice prouzrokuju, obzirom da je do predmetne štete došlo usljed njegovog direktnog ili indirektnog propuštanja, odnosno po principu objektivne odgovornosti (član 172. Zakona o obligacionim odnosima), kako zaključuje i prvostepeni sud.

Pravilno je prvostepeni sud primijenio odredbu člana 200. Zakona o obligacionim odnosima prilikom određivanja visine novčane naknade za pretrpljene fizičke bolove u iznosu od 2.500,00 KM, koji iznos ni navodima žalbe nije upitan, ali i za pretrpljeni strah, koji zbog dužine trajanja, posebno straha jakog intenziteta opravdava dosudu naknade po tom vidu štete. Naime, prilikom dosude štete po tom osnovu treba cijiniti sve okolnosti konkretnog slučaja, pa po ocjeni ovog suda nije uvijek potrebno da je doživljeni strah izazvao trajnije posljedice, u konkretnom slučaju narušena je psihička ravnoteža u trajanju od 20 dana, kada je strah jakog intenziteta trajao 10 dana i srednjeg intenziteta 10 dana, što znači da jačina straha i njeno trajanje u konkretnom slučaju opravdavaju dosudu štete po tom osnovu u iznosu od 1.500,00 KM, koji je (iznos) i u skladu sa orijentacionim kriterijima, koji se primjenjuje kod sudova distrikta.

S toga nije ostvaren ni žalbeni prigovor pogrešne primjene materijalnog prava.

Iz svih navedenih razloga valjalo je žalbu tuženog Brčko distrikta Bosne i Hercegovine kao neosnovanu odbiti i prvostepenu presudu potvrditi, na osnovu odredbe člana 335. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Ruža Gligorević